

що громадяни можуть об'єднатися заради загального добра та захисту основних цінностей. Такі події відображають не лише стосунки в суспільстві, але й формують особистісний розвиток громадян та їхнє сприйняття політичної культури . Вона стимулювала активну громадянську участь у політичних процесах, викликала зміни в управлінні країною та сприяла поширенню цінностей гідності й свободи. Такі події мають важливе значення для розвитку суспільства та формування майбутньої політичної карти країни.

Революція гідності стала трансформаційним феноменом для України: допомогла зберегти її незалежність від імперської Росії, позбувшись Віктора Януковича і його оточення, і повернула європейський вектор розвитку країни. Боротьба українців сприяла процесу декомунізації, розвитку громадянського суспільства, що потужно заявило про себе під час Євромайдану, а згодом переросло у численні громадські ініціативи, волонтерський рух, і подальшу трансформацію посттоталітарного суспільства в демократичне.

Революція Гідності українського народу є не лише важливою подією в історії України, але й світовим символом боротьби за свободу, гідність та демократію. Вона відобразила масову громадянську активність, прагнення до змін та підтримку міжнародного співтовариства. Своєю спадщиною вона вплинула на формування національної самосвідомості, культури пам'яті та усвідомлення цінностей для подальшого розвитку України.

Ходак Є.А.
Науковий керівник: Дворкін І.В.
НТУ «ХП»

ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ ХАРКОВА ІМПЕРСЬКОГО ПЕРІОДУ В СУЧАСНІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ

У XIX – на початку XX століття в Наддніпрянщині була створена і діяла д розгалужена музейна мережа. Музейні заклади існували у губернських та деяких повітових містах. Вони поступово ставали осередками просвітництва, науки та культури. Музеї також ставали центрами українського національного руху у

різних регіонах. Музейні заклади діяли при вищих навчальних закладах, наукових установах і товариствах, органах земського та міського самоврядування.

Розвиток українського музейництва імперського періоду часто потрапляв і потрапляє до сфери зацікавленості істориків, музеєзнавців, мистецтвознавців. Історіографія історії музеїв в основному представлена спеціальними дослідженнями, характерними для окремих музеїв. Відомості про аналіз музейних об'єктів, їх творів і колекцій містяться також у загальних книгах з історії міст, університетів, наукових установ тощо.

На нашу думку, історіографія історії українського музейництва має потенціал як окреме історіографічне дослідження. Зокрема, важливо дослідити вивчення сучасними українськими вченими історію музейної справи у Харкові. У Харкові, починаючи із початку XIX століття виникають чисельні музейні осередки, що було пов'язано із відкриттям Харківського університету. Тут працювали Музей витончених мистецтв та старожитностей, нумізматичний кабінет, зоологічний музей та ін. Перший публічний музей у місті було засновано у 1886 р. Їм став Харківський художньо-промисловий музей. На початку XX ст., завдяки проведенню у місті XII Археологічного з'їзду, було засновано Етнографічний музей Харківського історико-філологічного товариства. Також в цей час було створено церковний музей Харківського єпархіального церковно-археологічного товариства

Отже, у місті в імперський період існували музеї багатьох напрямків. Із здобуттям Україною незалежності українські дослідники цікавились різними аспектами історії українського музейництва. Були написані як окремі спеціальні роботи, присвячені музейній справі у Харкові, так і спеціальні дослідження окремих музеїв, багато робіт присвячені внеску окремих громадських діячів, вчених у розвиток музейництва. На сьогодні актуальним, на нашу думку, є узагальнення цього доробку під кутом зору історіографічного аналізу. Дослідження здобутків українських вчених дозволить прослідити еволюцію

(методологічні підходи, вибір джерел дослідження тощо) української історіографії доби незалежності.

Lupaltsova. E.
Scientific supervisor: Dvorkin. I.V.
NTU «KhPI»

THE POSITION OF UKRAINIAN TERRITORIES AND THE HISTORY OF RUSSIAN AGGRESSION OVER THE CENTURIES

Ukraine is a sovereign country with the largest land area in Europe. Ukraine is known for its resources, as it is one of the largest exporters of grain and agricultural products such as wheat, corn, and oil to the world. Ukraine also has a valuable raw material base. For example, coal and oil mines are widespread in eastern Ukraine, and these are highly important for the economy. Another major advantage of Ukraine is its geographical location, which means that the country is in an environment that is not prone to earthquakes, tsunamis, tornadoes and other natural disasters, has incredibly valuable black soil, and is not threatened by flooding as a result of rising ocean levels due to global warming. All of this makes Ukrainian land incredibly precious.

Regrettably, due to the high value of Ukrainian lands, their political setting over the centuries, and their difficult history, they have constantly faced wars and conquests. Ukraine's biggest problem during its history is Russian aggression.

It all started 370 years ago. Exactly on January 18, 1654, the «Pereyaslav Rada» was held, and Bohdan Khmelnytsky signed the «March Articles», the first Ukrainian-Russian agreement. It can be considered the starting point of the Moscow occupation. As a result of this document and the political actions taken after it, the Left Bank of Ukraine remained under Russian influence for many years.

To describe Russia's attitude toward Ukrainian lands before they became part of the Union of Soviet Socialist Republics, two words can be used: repressive and abusive. Russia controlled the Ukrainian territories quite rigidly: it suppressed